

Вебернъ, Антонъ — Webern, Anton — компонистъ, род. 3 дек. 1883 въ Виена, училъ при Гвидо Адлеръ и Арнолдъ Шойнбергъ въ Виена, където и живѣе постоянно, като свободенъ художникъ и ръководителъ

Антонъ Вебернъ

по композиция въ „Дружеството за частни изпълнения“, основано отъ Шойнбергъ. В. е предимно пѣсененъ компонистъ, музиката му е нѣжна и тиха като единъ най-тънъкъ вуалъ. Творби: „Пасакалия“, „Петъ пиеси“, „Шестъ пиеси“ и „Симфония“ (1930) — за оркестъръ, „Шестъ пиеси“ за струненъ квартетъ, „Петъ къса“ и „Пиеси“ — за струненъ оркестъръ; струнно трио; квартетъ за кларинетъ, саксофонъ, цигулка и пиано (1931); три пиеси за виолончелъ и пиано; Четири пиеси за цигулка и пиано, нѣколко опуса пѣсни — съ пиано, оркестъръ и камероркестъръ — всичко до сега крѣгло 30 опуса.

Веберъ, Готфридъ — Weber, Gottfried — музикаленъ теоретикъ, род. 1 мартъ 1779 въ Франкенсхаймъ (Пфалцъ), умр. 12 септ. 1839 въ Кройцнахъ. Юристъ по професия, страстенъ любителъ на музиката, свирейки самъ флейта и чело, останалъ дилетантъ, но изучавалъ самъ усьрдно музикалната теория, той

изработва отъ себе си единъ отличенъ теоретикъ, като самъ прави нѣкои нововъведения. Пръвъ той въвежда въ нѣмската теория буквенното означение на акордитъ, за мажорнитъ — голѣми, за минорнитъ — малки нѣмски букви, както и други нови означения. Като компонистъ е творилъ главно въ областта на църковната музика: 3 меси, единъ реквиемъ, хорови и солови пѣсни и др. Отъ теоретичнитъ му съчинения, които сж изъ областта на музикалната акустика, теория и история, най-ценно е: „Теория на тоновото изкуство“ — въ 4 части. В. е основателъ на известния музикаленъ вестникъ „Cäcilia“, който е редактиралъ до смъртта си, и където е помѣстилъ по-голѣмата частъ отъ своитъ многобройни статии.

Веберъ, Дионисъ — Weber, Dionys — музикаленъ теоретикъ и компонистъ, род. 9 окт. 1766 въ Велхау-Чехия, умр. 25 дек. 1842, ученикъ на абатъ Фоглеръ. Следъ като публикува своитъ драматични (малки опери) и вокални творби и танци — за пиано (кадрили, лендлери и др.), които били посрещнати най-отзивчиво, В. е билъ натоваренъ отъ една група чешки благородници да основе една консерватория въ Прага, което той успѣшно извършва, организирайки отлични заведения и, като неговъ пръвъ директоръ, го поставя на здрави основи. Отъ теоретичнитъ негови съчинения най-важно е „Учебникъ по хармония и генералбасъ“ — въ 4 части.

Веберъ, Карлъ Мариа Фридрихъ Ернстъ Фрайхеръ фонъ — Weber, Karl Maria Friedrich Ernst, Freiherr von — виденъ компонистъ, единъ отъ великитъ създатели на нѣмската музикална романтика, род. 18 дек. 1786 въ Ойтинъ (Олденбургъ), умр. 5 юни 1826 въ Лондонъ; произхождащъ отъ единъ много музикаленъ родъ, първиятъ учителъ на В. е баща му (братовчедъ на Моцартовата жена Констанца фонъ В.). Като офицеръ, чиновникъ и театраленъ директоръ — бащата и цѣлото семейство сж водили единъ промѣнливъ животъ — и за това музикалнитъ занятия на момчето, водени отъ баща му и не сжация му братъ Фридолинъ, сж били твърде нередовни. Само въ Хилдбургауфенъ В. попада на добъръ учителъ по